Dosar nr. 2-22179363-12-2-07122022-1 (2-27263/22)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

16 iunie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Meșter Maria

examinând în ședință publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., intervenient accesoriu S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare, cu privire la încasarea datoriei și a prejudiciului material și cererea de chemare în judecată de intervenție principală înaintată de S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare împotriva S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., intervenient accesoriu *****, cu privire la încasarea datoriei și a prejudiciului material,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 05 decembrie 2022, sub nr. 05-3/3-46358, reclamantul ***** a chemat în instanța de judecată S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., intervenient accesoriu S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare, cu privire la încasarea datoriei și a prejudiciului material.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul învederează că, prin hotărârea Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Central, din 16 noiembrie 2021, a fost admisă cererea introductivă înaintată de S.C. ”Anser-Construct” S.R.L., în procedura simplificată a falimentului, privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de S.C. ”RUCHIM” S.R.L. Relevă că, instanța de judecată a constatat insolvabilitatea debitorului, a intentat procesul de insolvabilitate față de S.C. ”RUCHIM” S.R.L. și a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității pe administratorul autorizat, domnul Rotaru Valentin, deținătorul autorizației nr.5 din 14 ianuarie 2015. Susține că, la data de 01 iunie 2011, între S.C. ”RUCHIM” S.R.L. și S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a fost încheiat Contractul de colaborare nr.017, în conformitate cu care, părțile s-au obligat reciproc să urmărească în comun un scop economic, prin participarea la producerea și comercializarea remediilor pur ecologice pentru protecția plantelor agricole, construcția și comercializarea

spațiilor comerciale și locative. Invocă că, potrivit prevederilor contractului nominalizat, părțile urmau în egală măsură să contribuie cu resurse financiare, materiale și alte drepturi patrimoniale la materializarea scopurilor propuse pentru desfășurarea unei activități rentabile. Relevă că, retribuțiile obținute în urma colaborării, urmau a fi repartizate între S.C. ”RUCHIM” S.R.L. și S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. în dependență de mărimea contribuțiilor alocate la desfășurarea acestei activități de către fiecare parte. Evidențiază că, în urma activității de colaborare în temeiul Contractului nr.017 din 01 iunie 2011, au fost exportate mărfuri în valoare totală de 5023953,87 dolari SUA. Susține că, toate cheltuielile de producere a mărfii exportate în conformitate cu contractul nominalizat au fost acoperite doar de S.C. ”RUCHIM” S.R.L., în rezultatul cărui fapt și încasările urmau a fi atribuite doar S.C. ”RUCHIM” S.R.L. Relevă că, în urma exportului efectuat au intrat în conturile bancare gestionate de părți doar suma de 3290823,78 dolari SUA. Susține că, cealaltă parte a sumei, în mărime de 1733130,09 dolari SUA au fost transferate, la indicația factorilor de decizie ai S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., pe conturile bancare gestionate de ultima din zonele offshore, ori pe conturile bancare din străinătate a companiilor afiliate ultimei. Indică că, din suma încasată de 3290823,78 dolari SUA, S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a transferat în zona offshore suma de 406138,82 dolari SUA. Invocă că, în aceste condiții, prin transferarea acestor sume pe conturile bancare gestionate de S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. din zonele offshore, ori pe conturile bancare din străinătate a companiilor afiliate ultimei, S.C. ”RUCHIM” S.R.L. i-a fost adus prejudiciul material în mărime de 2139268,91 dolari SUA. Mai evidențiază că, o parte din sumele încasate în urma activității comune, au fost cheltuite sau gestionate în mod unilateral de către S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., fără nicio aprobare sau confirmare din partea S.C. ”RUCHIM” S.R.L., pe interesele personale a S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. sau a factorilor de decizie ai acestei companii. Indică că, fără nici o coordonare, S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a cheltuit mijloace financiare, ce urmau a fi transferate pe conturile bancare a S.C. ”RUCHIM” S.R.L., pentru procurarea automobilului de lux, serviciile de Casco, procurarea foilor de odihnă turistice pentru familia administratorului companiei etc, valoarea cărora constituie 5522575,46 lei, plus 3213,00 dolari SUA. Relatează că, pentru a onora obligațiunile sale contractuale asumate față de băncile comerciale, pentru creditele luate de S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., oportunitatea cărora nu se justifică în contextul contractului de colaborare, ultima a achitat în mod unilateral dobânda, comisioane, penalități în sumă de 2959293,02 lei. Invocă faptul că, S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. are o datorie contractuală față de S.C. ”RUCHIM” S.R.L., precum și i-a adus un prejudiciu material ultimei în sumă de 2142481,91 dolari SUA și 8481868,48 lei.

3. *În drept*, reclamantul ***** și-a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor de la art. art. 19, 774, 776, 858, 861 și 1998 din Codul civil și a solicitat încasarea din contul S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” în beneficiul S.C. ”RUCHIM”

S.R.L. a datoriei și a prejudiciului material în suma de 2 142481,91 dolari SUA și 8481868,48 lei.

4. ***La 10 martie 2023, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pârâtul S.C. "MEZHTRANS MOLDOVA" S.R.L. a depus referință la cererea de chemare în judecată. (vol. II, f.d. 199- 200).***

5. Întru dezvoltarea criticilor din referință, pârâtul indică că, la 16 noiembrie 2021, de către Judecătoria Chișinău, sediul Central, a fost emisă hotărârea cu nr. 2i-503/21 de intentare a procesului de insolvabilitate în privința S.C. "RUCHIM" S.R.L. Relevă că, în rezultatul intentării procesului de insolvabilitate a fost ridicat dreptul lui ***** de la administrarea S.C. "RUCHIM" S.R.L. și a fost numit un administrator al insolvabilității. Susține că, conform prevederilor Legii insolvabilității Nr. 149 din 29-06-2012, care are scopul instituirii cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit (Articolul 1 alin. (1)), efectele intentării procedurii de insolvabilitate sunt următoarele: 1) Atribuția de inițiere a proceselor judiciare privind urmărirea datoriilor, încasarea prejudiciului și anularea actelor juridice în temeiul prezentei legi și al altor acte legislative îi revine administratorului insolvabilității (Articolul 66 alin. (1), lit. 12)); 2) Administratorul/lichidatorul poate fi, totuși, asistat de avocat sau de jurisconsult în exercițiul atribuțiilor și poate da mandat, în condițiile legii, la încheierea sau la exercitarea unor acte juridice ori procesuale care nu presupun exercițiul atribuțiilor lor exclusive (art .66 alin.4); 3) Din momentul intentării procedurii de insolvabilitate, activitatea organelor de conducere ale debitorului se suspendă (Articolul 75 alin. (1)). Relevă că, conform prevederilor Codului de procedură civilă al Republicii Moldova: 1) Parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios, (articolul 59 alin.1). Procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiari, (articolul 75 alin. (2)); Conducătorul organizației își confirmă împuternicirile prin documentele prezentate în judecată ce atestă funcția sau calitatea lui de serviciu ori, după caz, prin actele de constituire. În caz de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice, interesele ei pot fi reprezentate de administratorul din oficiu sau de lichidator, desemnați în condițiile legii, (articolul 75 alin. (3)); Împuternicirile persoanei juridice trebuie să fie formulate într-o procură, eliberată și legalizată în modul stabilit de lege, (articolul 80 alin. (1)); Procurile eliberate în numele persoanei juridice conform actelor de constituire se semnează de către administrator sau de către altă persoană împuternicită, (articolul 80 alin. (3)). Relevă că, reieșind din prevederile normelor de drept enunțate și ținând cont de faptul că, cererea de chemare în judecată este semnată și depusă în judecată de cet. *****, care nu a prezentat

careva împuterniciri în acest sens, conchide că sunt prezente temeiurile prevăzute de la art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă. Indică că, în calitate de asociat a S.C. ”RUCHIM” S.R.L., cet. ***** are drepturile de la art. 43 din Legea Nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, precum: Asociatul beneficiază de drepturile stabilite de lege și de actul de constituire, inclusiv dreptul: a) de a participa la conducerea societății în conformitate cu prevederile legii și ale actului de constituire; b) de a vota la adunările generale ale asociaților; c) de a fi informat despre activitatea societății; d) de a exercita controlul asupra modului de gestionare a societății; e) de a înstrăina și a dobândi, în condițiile legii, partea socială; f) de a cere dizolvarea societății; g) de a participa la repartizarea profitului net; h) de a obține, în caz de lichidare a societății, valoarea unei părți a patrimoniului acesteia rămas după achitarea cu creditorii și cu salariații săi, proporțională părții sale sociale; i) de a cere excluderea asociatului în conformitate cu art.47. Invocă că, legislația în vigoare nu prevede dreptul asociatului de a înainta acțiuni în judecată în interesele societății comerciale, or acest drept este atribuit administratorului societății, fapt ce reiese din prevederile art. 2 alin. (2) Legea Nr. 135 din 14.06.2007 privind societățile cu răspundere limitată, Societatea își exercită, de la data constituirii, drepturile și obligațiile sale prin intermediul administratorului, iar în cazul din speță, prin intermediul administratorului insolvabilității. Mai invocă faptul că, probele prezentate în judecată de către partea reclamantă reflectă activitatea economică a companiei în perioadă 2011-2017 și nicidecum activitatea de colaborare în baza Contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, în special pretinsul reclamant a anexat la cerere acte juridice, documente contabile, documente bancare, care le-a sustras în mod fraudulos din contabilitatea sa, care la acel moment se afla în același sediu/birou cu contabilitatea S.C. ”RUCHIM” S.R.L. Susține că, presupusul reclamant a obținut probele cu încălcarea legii, iar potrivit prevederilor art. 117 alin. (3) din Codul de procedură civilă, ”probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot fi puse de instanță în temeiul hotărârii”. Indică că, cererea de chemare în judecată nu are suport temeinic și legal. La cererea de chemare în judecată nu au fost prezentate careva probe directe, pertinente și concludente, care ar demonstra activitatea S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în cadrul contractului de colaborare, inclusiv cuantumul aportului său financiar întru executarea contractului de colaborare. Invocă că, declarațiile presupusului reclamant precum că ”toate cheltuielile de producere a mărfii exportate în conformitate cu contractul nominalizat au fost acoperite doar de S.C. ”RUCHIM” S.R.L., în rezultatul cărui fapt și încasările urmau a fi atribuite doar S.C. ”RUCHIM” S.R.L., sunt declarative și demonstrează că cet. ***** face uz de contractul de colaborare în interes propriu și personal, el nu face diferențiere între cele două entități economice, care sunt două subiecte economice diferite și sunt în drept să desfășoare activitate economică/comercială independent. Relevă că, prin argumentele reclamantului se încalcă principiile de activitate în comun al părților, stabilite la pct. 2.6. Contractul de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, potrivit căruia: ”activitatea în comun al părților are la bază principiul independenței juridice și comerciale a fiecărei părți”.

Evidențiază că, în procesul de insolvabilitate aflat pe rol la judecătoria Chișinău, sediul Central, este unul din creditorii S.C. ”RUCHIM” S.R.L., cu o creanță în mărime de 4738711 lei, inclusă în tabelul definitiv al creanțelor. Relevă că, temeinicia creanței a fost verificată de către administratorul insolvabilității, până la includerea ei în tabel. Susține că, decizia de a include creanța în tabelul definitiv al creanțelor denotă faptul că aceasta este o creanță certă, lichidă și exigibilă. Conchide că, în calitate de debitor/datornic ce o are S.C. ”RUCHIM” S.R.L. și nu vice-versa, iar datoriile S.C. ”RUCHIM” S.R.L. față de pârâtă au fost formate în baza operațiunilor economice reale dintre aceste două entități, derulate pe perioada 2011-2018, iar cererea de chemare în judecată a lui ***** nu este altceva decât o încercare a acestuia de a se eschiva de la răspundere și de ași justifica proasta gestionare a activității societății, care a dus la incapacitatea sa de plată.

6. ***La 20 iunie 2023, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, intervenientul principal S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de insolvabilitate a depus cerere de intervenție principală, reclamant *****, împotriva S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. cu privire la încasarea sumei. (vol. II, f.d. 218-248, Vol.III f.d. 1-90).***
7. La 03 decembrie 2024, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare a depus cerere de intervenție principală împotriva S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., intervenient accesoriu *****, cu privire la încasarea sumei. (vol. III, f.d. 230-235).
8. La 09 aprilie 2024, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare a depus cerere de intervenție principală modificată. (vol. IV, f.d. 111-115).
9. În motivarea cererii de intervenție principală, se învederează că, în urma activității de colaborare în temeiul Contractului nr. 017 din 01 iunie 2011, încheiat cu S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., la 08 octombrie 2014, pentru livrarea de către S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. din 22 mai 2014, a 500 000 capcane feromonale, au intrat două sume: 1) 255000,00 dol. SUA, în contul S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. (costul capcanelor, conform sumelor indicate în Invoice-uri) și 2)145000,00 dol. SUA, în contul S.C. ”RUCHIM” S.R.L. Susține că, dacă se adună aceste două sume, se obține suma de 400000, 00 dol. SUA, exact costul a 500000 capcane, la prețul de 0,8 dolari SUA. Indică că, în așa mod, suma finală de bani întrați în conturi de la exportul de capcane pe perioada 2011 - 2017 este de 3260882,78 dolari SUA (3115882,28 doi. SUA + 145000,00 dolari SUA). Susține că, în cazul prețului la capcane de 0,80 dolari pentru un complet, a fost neîncasată (numai de la ne intrarea în cont a banilor, prin nedeclararea corectă a prețului la efectuarea exporturilor de către S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. și transferul acestor bani direct spre conturile din offshor) suma de 1746532,11 dolari SUA (5007414, 89 – 3260882, 78). Relevă că, în realitate, S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a exportat capcanele la preț de 1,40 dol. SUA/complet. Menționează că, prin nedeclararea corectă a prețului, la efectuarea exporturilor de capcane și transferul

acestor bani direct spre conturi offshore, datoria S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. s-a majorat și alcătuiește 4836339,58 dolari SUA. Susține că, din banii întrați în conturi de la activitatea în baza Contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, au mai fost delapidați încă 406138,82 dolari SUA, suma de 5522575,46 lei și 3213,00 dolari SUA. Susține că, S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., pentru a crea în mod artificial creanța față de S.C. ”RUCHIM” S.R.L., a recurs la falsificarea actului de verificare prin diferite metode, inclusiv accesare de credite, necesitatea cărora nu se justifică, achitând la bancă dobânzi, comisioane în sumă de 2959293,02 lei. Susține că, această sumă trebuie să îi fie restituită, ca prejudiciu cauzat. Relevă că, corectarea actului de verificare prezentat de S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., fără a interveni în sume debitoriale ale S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., care sunt de la sine false, duce la un sold de 12491235, 06 lei în favoarea sa. Susține că, printre sumele debitoriale false incluse în act de S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. este de evidențiat operațiunea cu nr. 359 din 01 aprilie 2014 prin care, S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. își înscrie în debit suma de 780149,06 lei (inclusiv, ilicit, sumele de 150000,00 lei și 248400,00 lei). Susține că, operațiunea de falsificare poate fi deconspirată, dacă s-ar urmări mișcarea banilor antrenați în ea, și anume: a) S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. transferă din contul de creditare, la 07 martie 2013, suma de 150000,00 lei (fișa pe cont: 242.1) la OPTIMA-TELECOM S.R.L., care la rândul său, în aceiași zi, transferă suma de 150000,00 lei la ”Alextir-Auto” S.R.L.(ordin de plată nr. 15 din 07 martie 2013) și tot în aceiași zi ultima transferă suma de 150000,00 lei înapoi la S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., dar în contul curent; b) S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. transferă din contul de creditare, la 14 martie 2013, suma de 280600,00 lei (ordin de plată nr. 21) către ”PHARMARCH” S.R.L., dintre care 250000,00 lei sunt transferați către ”Alextir-Auto” S.R.L. (ordin de plată nr. 2 din 15 martie 2013) și ultima în aceiași zi transferă 248400,00 lei înapoi la S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. (ordin de plată nr. 2 din 15 mai 2013), evident în contul curent. Relevă că, la fel, S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. include în actul de verificare facturi fiscale în sumă de 3155808,58 lei, care în realitate nu sunt semnate de părți. Susține că, după efectuarea calculului volumului de beton folosit la șantierul din str. Mihail Sadoveanu 1, s-a constatat că unele facturi fiscale incluse în act sunt fictive, adică S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. nu i-a livrat real beton, în volum de 394,31 m3 la suma de 412127, 03 lei. Susține că, în actul de verificare prezentat de S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. sunt incluse facturi fiscale false în masa debitorială a ei în sumă de 412127, 03 lei. Relevă că, dacă s-ar aduna aceste două sume de 412127, 03 lei și 398400, 00 lei la soldul de 12491236,06 lei se obține suma de 13301762,09 lei, pe care o revendică adăugător. Indică că, pentru o sistematizare complexă a relațiilor cu S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. în baza contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, a fost elaborat tabelul financiar-contabil, din care rezultă unele operațiuni de export, reflectarea cărora a fost distorsionată de S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. în contabilitatea sa, pentru a ascunde tabloul real al

exportului de capcane feromoniale. Invocă că, livrarea capcanelor feromonale către Turkmenistan, în 2011, invocate și susținute în cerere, este efectuată de Î.M. ”Ekobiokim” OOO prin exportul lotului de 200000 complete de capcane feromonale din Uzbekistan în Turkmenistan în adresa Serviciului de protecție a plantelor, unde ca vânzător este indicat Ruchim (Invoice 01 din 20 iulie 2011) în sumă de 114270,50 dolari SUA. Susține că, acest lot este importat în Turkmenistan, cu concursul cet. Mocanu Mihail, de către СП ООО „Экобиоким” în adresa Serviciului de protecție a plantelor din Turkmenistan, fără nicio mențiune despre aceasta, la suma de 796000 manați sau 279298,25 do lari SUA (1,4 doi. SUA/bucata, conform declarației vamale, primită prin intermediul BNC Interpol Așhabad). Evidențiază că S.C. ”Mezhtrans Moldova” S.R.L. exportă în anul 2012, în baza Invoice nr. 01/12 din 29 martie 2012, către OJSC SUGDAGROSERV (Tadjikistan) componente în sumă de 53735,24 dolari SUA, iar în baza Invoice nr. 05/12 din 15 mai 2012 - capsule cu feromon în sumă de 22495,00 dolari SUA. Relatează că, firma dată nu a putut realiza în Tadjikistan marfa primită și în 2013, i s-a cerut ca componentele (căsuțe, inserturi și clei) pentru 200000 capcane, care le deținea, să le exporte în Turkmenistan pentru S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., în adresa Serviciului de protecție a plantelor (scrisoarea nr. 21 din 24.04.2013), fapt confirmat și în răspunsul primit de la BNC Interpol Așhabad. Relevă că, din Moldova pentru completarea acestor componente au fost exportate de către S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. 600000 capsule cu feromon, primite de la S.C. ”RUCHIM” S.R.L., pe factura fiscală FB2404576 din 26 aprilie 2013. Invocă că, acest export de 600000 capsule nu este reflectat în contabilitatea S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., cum nu este reflectată întreaga operațiune de livrare a 200000 complete, care s-a efectuat în baza contractului nr. 02/2013 din 22 aprilie 2013 în sumă de 796000 manați, sau 279298,25 dolari SUA (iarăși, 1,4 dolari SUA/buc.). Sistematizând în așa mod întregul export de capcane feromonale, în perioada anilor 2011 - 2017, ajunge la concluzia, că suma care a fost delapidată de S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., prin ne declararea reală a valorii acestor exporturi la preț de 1,40 dolari SUA, per complet, este de 4430200,76 dolari SUA (8168276,54 - 477193,00 (1117193,00 – 640000,00) - 3260882,78 (3115882,78 + 145000,00). Indică că, suma totală delapidată în dolari SUA este de 4839552,58 dolari SUA (4430200,76+406138.82+3213,00). Relevă că, pentru a sistematiza relațiile financiar-contabile cu S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., în temeiul actelor primare și episoadelor de înșelătorii, a întocmit actul de verificare, în conformitate cu care, datoria S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. față de sine constituie 12491 236,06 lei. Susține că, suplimentar la pretențiile înaintate urmează a fi încasată suma de 13301762, 09 lei (12491236,06 + 398400,00 + 421127,03). Indică că, sumele de bani calculate și solicitate spre încasare, prin prezenta cerere, reprezintă rezultatele obținute de pe urma activității de producere și comercializare a remediilor pur ecologice, pentru protecția plantelor agricole. Indică că, conform pct. 2.4 din Contractul de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, rezultatele urmează a fi împărțite de părțile contractante, în dependență de mărimea contribuțiilor. Invocă că, după cum este indicat,

constatat și probat, toată activitatea s-a bazat pe contribuțiile sale, căruia îi și aparțin rezultatele activității. Invocă că, la efectuarea calculelor s-a ținut cont de cheltuielile care au fost suportate pe parcursul activității, fiind excluse din sumele predestinate împărțirii. Indică că, conform pct. 2.6.b), din același Contract, părțile urmau să activeze conform principiului de sprijin reciproc și prioritate în activitatea desfășurată, pentru realizarea scopului comun. Relevă că, S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a încălcat această obligație contractuală, acționând diametral opus, s-a dat prioritate intereselor personale, delapidând mijloacele obținute din activitatea comună, fiind depozitate, parțial, în afara țării, parțial, în construcții de imobile, pentru a fi îndreptate ulterior la activitatea preluată de producere a remediilor ecologice și construcția spațiilor locative.

10. *În drept*, S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare și-a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor de la art. art.9, 19, 774, 776, 858, 861 și 1998 din Codul civil și a solicitat încasarea din contul S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. în beneficiul S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare a datoriei și a prejudiciului material în suma de 4813639, 31 dolari SUA și 8481868,48 lei.
11. *În ședință*, reclamantul ***** a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată inițiale și a cererii de chemare în judecată de intervenție principală înaintată de S.C. ”RUCHIM” S.R.L., pe motivele de fapt și de drept expuse în acestea.
12. *În ședință*, reprezentantul reclamantului, avocatul Manolache Adrian, a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată inițiale, pe motivele de fapt și de drept expuse în aceasta.
13. *În ședință*, reprezentantul intervenientului principal S.C. ”RUCHIM” S.R.L., Dulgheru Vasile, a solicitat admiterea integrală a cererii de intervenție principală, pe motivele de fapt și de drept expuse în aceasta.
14. *În ședință*, reprezentantul pârâtului, avocatul Radu-Cezar Crețu, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată inițiale și a cererii de intervenție principală înaintată de S.C. ”RUCHIM” S.R.L., pe motiv că sunt neîntemeiate.

Aprecierea instanței de judecată.

15. Analizând motivele acțiunilor înaintate, criticile formulate la acestea, probele prezentate în judecată și prevederile legale ce guvernează spața, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, instanța va respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., intervenient accesoriu S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare, cu privire la încasarea datoriei și a prejudiciului material, la fel, va respinge cererea de intervenție principală înaintată de S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare împotriva S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., intervenient accesoriu *****, cu privire la încasarea datoriei și a prejudiciului material, ca fiind neîntemeiate.

16. În articolul 239 din Codul de procedură civilă este arătat că ”*Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*”.
17. Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) din același Cod, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, ”Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii*.”
18. Asupra cauzei din speță, instanța a stabilit situația de fapt potrivit căreia, ”RUCHIM” S.R.L. și ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. au încheiat contractul de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, pentru o perioadă de 5 (cinci) ani, începând cu 01 iunie 2011 până la data de 01 iunie 2016. (f.d. 40 Vol. II)
19. La 31 mai 2016, ”RUCHIM” S.R.L. și ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. au încheiat Acordul adițional la Contractul de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, în baza căruia părțile de comun acord au ajuns la înțelegerea de a prelungi durata Contractului pe o perioadă de 5 (cinci) ani, începând cu data de 01 iunie 2016 până la data de 01 iunie 2021.
20. Este de evidențiat că, potrivit obiectului și scopului indicat în contract, se citează: ”Părțile au ajuns la înțelegerea de a colabora reciproc pentru dezvoltarea relațiilor bilaterale, în condiții avantajoase pentru ambele Părți”. (f.d. 40 Vol. II)
21. Potrivit clauzei contractuale de la pct. 2.2., părțile au convenit, se citează ”Părțile se obligă reciproc să urmărească în comun un scop economic, prin participarea la producerea și comercializarea remediilor pur ecologice pentru protecția plantelor agricole, precum construcția și comercializarea spațiilor comerciale și locative.” (f.d. 40 Vol. II)
22. Din conținutul clauzei contractuale de la pct. 2.3. al contractului, reiese că, părțile au convenit, se citează : ”Pentru materializarea scopurilor propuse și desfășurării unei activități rentabile, Părțile vor contribui în egală măsură cu resurse financiare, materiale și alte drepturi patrimoniale (în continuare contribuții)”. (f.d. 40 Vol. II)
23. La pct. 2.4 din contract, a fost inserată clauza contractuală, potrivit căreia, părțile au convenit că rezultatele obținute de pe urma acestei activități vor fi împărțite de Părțile contractante în dependență de mărimea contribuțiilor. (f.d. 40 Vol. II)
24. Totodată, la pct. 2.6., părțile au prevăzut că, activitatea în comun a Părților are la bază următoarele principii: a) independența juridică și comercială a fiecărei Părți; b)sprijin reciproc și prioritate în activitățile desfășurate pentru realizarea scopului propus.
25. Pe cauza de față, atât reclamantul *****, cât și intervenientul principal S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare au solicitat prin acțiunile sale îndreptate împotriva ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. încasarea datoriei și a prejudiciului material din contul ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. în beneficiul S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare.

26. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat de către reclamant și intervenientul principal, raportat la circumstanțele de fapt stabilite pe parcursul examinării cauzei, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dedus judecății este prezumat în materia răspunderii civile contractuale și delictuale.
27. Pe cauza de față, atât reclamantul *****, cât și intervenientul principal S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare au fundamentat pretențiile sale în baza acelorași circumstanțe de fapt și de drept, în principal, în baza aceluiași contract de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, pe cale de consecință, nu se impune necesitatea unei analize pe fiecare acțiune în parte.
28. Este de accentuat că, atât *****, cât și intervenientul principal S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare au susținut pe parcursul examinării cauzei că, în baza contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, ”RUCHIM” S.R.L. a produs remediile pur ecologice pentru protecția plantelor agricole pe seama propriilor cheltuieli de producere, iar ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a efectuat exporturi ale acestor mărfuri la un alt preț decât ar fi convenit, că încasările din exporturi urmau a fi împărțite în baza contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011 în dependență de contribuția fiecărei părți contractante și au invocat că o parte din sumele obținute în rezultatul exporturilor au fost transferate pe conturile bancare gestionate doar de ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., ultima acumulând astfel o datorie față de ”RUCHIM” S.R.L.
29. În cadrul ședinței de judecată, reclamantul ***** și reprezentantul intervenientului principal au mai susținut precum că, potrivit contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. urma să exporte marfa la prețul de 0,8 dolari SUA pentru o capcană, dar a exportat-o la prețul de 1,4 dolari SUA pentru o capcană. Au mai susținut precum că, cheltuielile de producere au fost acoperite doar de ”RUCHIM” S.R.L., prin urmare și încasările din export urmau a fi atribuite doar ”RUCHIM” S.R.L.
30. Instanța de judecată conchide că, punctul de divergență constă în aceea că, pe de o parte, reclamantul ***** și intervenientul principal ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare pretind că tranzacțiile de export sunt obiect al contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, constituie activitate comună și veniturile urmau a fi împărțite, pe de altă parte, pârâta ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. pretinde că, anterior, între părți a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare, din aprilie 2011, în baza căruia a procurat căpcănile, contractul de colaborare fiind încheiat doar pentru contractarea creditelor bancare, iar exporturile efectuate nu constituie obiect al contractului de colaborare menționat.
31. Deși art. 6 § 1 CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument [Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 61; García Ruiz împotriva Spaniei (MC), pct. 26; Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.); Perez împotriva Franței (MC), pct. 81]. Instanța consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza

García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84).

32. Pentru a se pronunța astfel și pentru a concluziona asupra punctului de divergență din speța dedusă judecății, instanța de judecată consideră necesar să facă o analiză a contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011.
33. Așa fiind, în analiza clauzelor contractuale, instanța de judecată observă că, contractul de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011 nu detaliază contribuțiile fiecărei părți, nu prevede în ce constau acestea și care este modul de împărțire a beneficiilor. Deși exprimă o intenție de colaborare, contractul menționat nu reglementează în concret drepturile și obligațiile părților în privința contribuțiilor fiecărei părți, modul de exploatare comercială a rezultatelor, inclusiv urmare a exportului. Se accentuează că, contractul menționat în forma și conținutul său, nu prevede nicio regulă clară privind împărțirea veniturilor. În contract nu se detaliază dacă orice venit ale părților contractante sunt comune și cum se împarte profitul rezultat din pretinsa activitate comună de export sau chiar din alte activități ale părților contractante.
34. În analiza contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, instanța de judecată nu concluzionează fără echivoc că, exportul individual efectuat de una din părțile contractante obligă la împărțirea veniturilor obținute urmare a exportului, or, o clauză explicită în acest sens nu a fost inserată în contract.
35. Se reiterează că, la pct. 2.4 din contract, a fost inserată clauza contractuală, potrivit căreia, părțile au convenit că rezultatele obținute de pe urma acestei activități vor fi împărțite de Părțile contractante în dependență de mărimea contribuțiilor.
36. Pe parcursul examinării cauzei, nici reclamantul, nici intervenientul principal nu au demonstrat care sunt contribuțiile fiecărei părți în mod separat în baza contractului de colaborare, eventual pentru a putea determina cu certitudine pretinsa datorie acumulată de pârâtă.
37. Din contractul menționat, instanța de judecată nu concluzionează în afara oricărui dubiu că, banii proveniți din exportul efectuat individual de către pârâta ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. sunt acele ”rezultate” pretinse de către reclamant și intervenientul principal ca fiind comune.
38. În subsidiar, în contractul de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, părțile nu au prevăzut care este prețul la care ar fi trebuit exportate mărfurile, în concret, părțile nu au prevăzut nici prețul de 0,8 dolari SUA pentru o capcană, în baza căruia a făcut calculele referitor la datorie reclamantul *****, nici prețul de 1,4 dolari SUA pentru o capcană, în baza căruia a făcut calculele referitor la datorie intervenientul principal.
39. Mai mult, este de menționat că, în cadrul ședinței de judecată din 02 iunie 2025, reclamantul ***** a declarat precum că a acceptat prețul de 0,8 dolari SUA pentru o capcană, susținând că înțelegerea a fost una verbală, însă, nu a prezentat probe în acest sens. În atare împrejurare de fapt neprobată și având în vedere că reclamantul a confirmat prețul de 0,8 dolari SUA pentru o capcană, în primul rând, instanța conchide că, nu este

nicidecum probat faptul precum că părțile contractante ar fi convenit referitor la prețul de 1,4 dolari SUA pentru o capcană, iar în lipsa dovezilor înțelegerii între părți referitor la prețul de 0,8 dolari SUA pentru o capcană, instanța de judecată concluzionează că, în speță, nu s-a demonstrat nici înțelegerea verbală referitor la exportul mărfii de către pârâtă, la prețul de 0,8 dolari SUA pentru o capcană.

40. Tot reclamantul ***** a explicat în cadrul ședinței de judecată precum că, reieșind din prețul de 0,8 dolari SUA pentru o capcană, trebuia de scos cheltuielile de producere, impozitele, taxele, cheltuielile privind exportul, iar venitul urma să fie împărțit, însă, alegațiile reclamantului nu rezultă decât din explicațiile acestuia în cadrul ședinței de judecată, fără a fi dovedite și verificate deopotrivă cu alte probe, iar cel mai important, nu rezultă expres din contractul de colaborare pe care își fundamentează pretențiile reclamantul și intervenientul principal.

41. Referitor la exportul mărfii de către pârâtă la prețul de 0,8 dolari SUA pentru o capcană, pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a susținut că o parte din sumele provenite urmare a exportului au intrat pe conturile gestionate de părțile contractante, o altă parte ar fi fost direcționate doar pe conturile ce aparțin pârâtei, motivând astfel, că diferența care nu a intrat pe conturile gestionate de părțile contractante formează datoria revendicată pe cauza de față. Însă, ținând cont de faptul că, în speță, nici reclamantul, nici intervenientul principal nu au dovedit cum în baza contractului de colaborare au convenit să contribuie fiecare parte, nu au stabilit cuantumul contribuțiilor și cum urmau a fi împărțite rezultatele colaborării, din ce sunt compuse acestea, nu s-a demonstrat prețul pretins, instanța de judecată nu va reține ca fiind demonstrat faptul că diferența la care se referă reclamantul și intervenientul principal constituie o datorie certă a pârâtei.

42. Mai mult, instanța va aprecia critic comportamentul reclamantului și a intervenientului principal, având în vedere că nu au întreprins careva măsuri de revendicare a pretinselor venituri comune din export pe parcursul acțiunii contractului de colaborare, mai ales în situația în care pretind că cunoșteau despre exportul mărfii efectuat individual de pârâta ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. la prețul de 0,8 dolari SUA pentru o capcană, or se reiterează că reclamantul ***** a invocat precum că ar fi convenit cu pârâta asupra acestui preț. Cu privire la acest aspect, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul ***** a mai comunicat instanței precum că a avut încredere în factorii de decizie ai ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. și nu ar fi verificat reflectarea acestor operațiuni în contabilitatea ”RUCHIM” S.R.L., ceea ce instanța de judecată va aprecia, la fel, critic, or lipsa interesului reclamantului de a împărți mai mulți ani la rând pretinsele venituri comune a rămas inexplicabil urmare a examinării cauzei.

43. La fel, a mai susținut reclamantul ***** precum că, contabilitatea ”RUCHIM” S.R.L. a fost astfel reflectată încât pârâta ar fi făcut toate achitările necesare față de ”RUCHIM” S.R.L., însă, aceste argumente nu au fost dovedite prin probe utile și pertinente, sunt doar explicații care nu pot fi verificate deopotrivă cu alte probe, pentru care considerente, instanța nu le va reține ca pe argumente întemeiate și probate.

44. În context, reieșind din explicațiile reclamantului și intervenientului principal oferite pe parcursul examinării cauzei, instanța reține mai mult o nemulțumire a reclamantului și intervenientului principal asupra faptului că pârâta ar fi exportat la un preț mai mare decât cel pretins a fi știut pe parcursul acțiunii contractului de colaborare.
45. Faptul că reclamantul și intervenientul principal nu au demonstrat existența unei datorii certe a pârâtei se deduce și din aceea că, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de ”RUCHIM” S.R.L., pârâta ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. este creditorul ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare, iar contrariul nu a fost demonstrat pe parcursul examinării cauzei.
46. În context, analizând explicațiile reclamantului și a reprezentantului intervenientului principal, instanța de judecată conchide că, ultimii au ajuns la concluzia că pârâta ar fi datoare sume bănești abia după ce au aflat că ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a exportat marfa la prețul de 0,8 dolari SUA și/sau la prețul de 1,4 dolari SUA pentru o capcană.
47. Pe aceeași axă conceptuală, instanța amintește că, la pct. 2.6. din contract, părțile au prevăzut că, activitatea în comun a Părților are la bază următoarele principii: a) independența juridică și comercială a fiecărei Părți.
48. Așa fiind, instanța de judecată conchide că, nici reclamantul, nici intervenientul principal nu au prezentat probe utile și pertinente pentru a convinge instanța că, în baza contractului d colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, părțile ar fi convenit că exportul constituie activitate comună, că ar fi convenit referitor la prețul mărfurilor exportate, referitor la dreptul ”RUCHIM” S.R.L. să pretindă la banii proveniți în rezultatul exportului efectuat individual de ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L.
49. Pe cauza de față, pârâta a invocat că, în baza documentelor prezentate în judecată de către reclamant, de fapt, se arată activitatea economică a S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. și nu activitatea de colaborare în temeiul Contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, susținând că acest contract a fost încheiat doar cu scopul de a obține creditele bancare necesare. A susținut că, ”RUCHIM” S.R.L. a vândut, iar ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a cumpărat căpcăni în baza contractului de vânzare-cumpărare din aprilie 2011, ceea ce rezultă și se probează în baza Actului de verificare a decontărilor reciproce prezentat și tabelului definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului ”RUCHIM” S.R.L. A accentuat că, la materialele cauzei nu se atestă probe care să demonstreze cuantumul aportului financiar de către ”RUCHIM” S.R.L. întru executarea contractului de colaborare.
50. La caz, reclamantul ***** a anexat facturile fiscale pentru perioada anului 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, în baza cărora se arată cu certitudine că ”RUCHIM” S.R.L. a livrat, iar S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a primit marfă, și anume capcane feromoniale.
51. În același context, având în vedere că, în speță, s-a demonstrat comercializarea de către ”RUCHIM” S.R.L. a căpcănilor către S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., totodată,

nu s-a demonstrat că exporturile efectuate individual de către S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. au constituit activitate comună în baza contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, instanța de judecată nu va reține ca întemeiate alegațiile reclamantului și ale intervenientului principal referitor la obligația pârâtei S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. de a împărți cu ”RUCHIM” S.R.L. veniturile obținute din exporturi.

52. Se reține că, contractul de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011 a început a acționa din 01 iunie 2011, ulterior prelungit până la 01 iunie 2021, instanța de judecată conchide că, în speță, sunt incidente normele de drept civil în vigoare atât până la 01 martie 2019, cât și după această dată, dar ținând cont că, normele de drept civil incidente speței nu au un conținut diferit, instanța va face referință la normele de drept civil în vigoare după 01 martie 2019.
53. Potrivit art. 774 alin. (1) din Codul civil (art. 512) ”*În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face*.”
54. Conform art. 776 (art. 514) din Codul civil ”*Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii*.”
55. Din economia art. 858 alin. (1) (art. 572) din același cod, reiese că ”T*emeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţi*i.”
56. Articolul 901 alin. (1) lit. a) din același cod prevede că, ”*Atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației*”.
57. Sub auspiciile art. 912 alin. (1) Cod civil ”*Creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență*.”
58. Articolul 666 alin. (1) din Codul civil în vigoare până la 01 martie 2019 reglementează că, ”*Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice*.”
59. Articolul 667 alin. (3) din același cod, reglementează că ” *Părţile pot încheia contracte care nu sînt prevăzute de lege (contracte nenumite), precum şi contracte care conţin elemente ale diferitelor contracte prevăzute de lege (contracte complexe)*.”
60. Din conținutul art. 993 alin. (1) și alin. (2) Cod civil, reiese că, ”*Oricine își poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor*.”
61. Interpretând normele de drept citate, instanța de judecată statuează că, pentru a sili pârâta S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. la plata datoriei pretinse în beneficiul S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare, reclamantul și intervenientul principal urmau să demonstreze că datoria pretinsă este certă, lichidă și exigibilă. Certă, adică datoria există fără îndoială, însă, în speță, suma cerută a fi încasată din contul pârâtei nu a fost demonstrată a fi o datorie a pârâtei, mai mult, se reiterează că, pe parcursul examinării cauzei, s-a dovedit contrariul, că în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de

”RUCHIM” S.R.L., pârâta este creditorul S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare. Lichidă, adică valoarea datoriei este determinantă sau poate fi determinabilă, însă, în speță, nu s-a demonstrat că exportul efectuat de către pârâtă a constituit activitate comună în baza contractului de colaborare, nu s-a demonstrat care au fost contribuțiile fiecărei părți, nu s-a demonstrat la care preț ar fi convenit părțile să fie exportată marfa, ceea ce împiedică a constata cu certitudine obligațiile fiecărei părți contractante și de a determina cu certitudine pretinsa datorie.

62. Instanța de judecată nu poate reține ca întemeiat argumentul reclamantului ***** precum că nu a verificat contabilitatea companiei ”RUCHIM” S.R.L., deoarece a avut încredere în compania pârâtă, or, în speță, nici reclamantul, nici intervenientul principal nu au prezentat probe din care să rezulte și să se demonstreze acțiunile pretinse ilicite ale contabilului sau ale factorilor de decizie ai S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L.

63. Se menționează că, intervenientul principal operează în cererea de intervenție principală cu termeni precum: delapidarea de către pârâtă a sumei de 406138, 82 lei, falsificarea actului de verificare, sume debitoriale false, facturi fiscale fictive, însă, nu au prezentat în judecată probe care să demonstreze cele invocate, nu a fost prezentat un act de control și/sau revizie contabilă, un act de control al Serviciului Fiscal de Stat, sau o expertiză judiciară economică, sau învinuiri ale organelor de resort competente să constate falsul, delapidarea averii străine, or, toate acestea au fost invocate doar în explicații, fără a fi verificate deopotrivă cu alte probe, fiind doar niște ipoteze proprii ale reclamantului și ale intervenientului principal, astfel purtând doar un caracter declarativ.

64. Instanța de judecată nu va reține ca probă pertinentă și utilă raportul de expertiză extrajudiciară nr. 2/21 din 30 iunie 2021 (f.d. 62 Vol. II), or, potrivit acestui raport, obiectele supuse expertizei au fost prezentate sub formă de documente contabile în copii autentificate pe suport de hârtie și varianta electronică a evidenței contabile a ”RUCHIM” S.R.L. și S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., și alte documente puse la dispoziția expertului doar de către ”RUCHIM” S.R.L., la fel, fiind luate explicații doar de la administratorul ”RUCHIM” S.R.L., ceea ce instanța de judecată apreciază ca fiind o probă obținută contrar principiului contradictorialității și egalității în drepturi procesuale ale părților la proces, mai mult, fără a analiza documentele contabile în original ale ambelor societăți comerciale.

65. Potrivit art. 1998 Cod civil, ”*Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugămînții sau ale consimțământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri*.”

66. Articolul 2022 alin. (1) din Codul civil reglementează că, ”*Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii*.”
67. Potrivit prevederilor art. 19 alin. (2) Codul civil, care arată că ”*Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).*”
68. Așa fiind, normele care reglementează instituția răspunderii civile delictuale impun condiția ilicității faptei păgubitoare, pretinzând ca aceasta să cauzeze un prejudiciu și sa fie săvârșita cu vinovăție.
69. Se accentuează că, prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial ale faptei ilicite.
70. Astfel, pe cauza de față, reclamantul ***** și intervenientul principal ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare a avut sarcina să demonstreze faptă ilicită a pârâtei S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., prejudiciul material pretins a fi cauzat, precum și să demonstreze legătura cauzală dintre fapta ilicită și prejudiciul material pretins.
71. În speță, atât reclamantul *****, cât și intervenientul principal ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare, invocă cauzarea de către S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. a prejudiciului material, urmare a contractării de către pârâtă a creditelor bancare, pe care reclamantul și intervenientul principal au pretins că nu au fost necesare, respectiv nu a fost necesară plata dobânzilor la bancă, la fel, au invocat cauzarea de prejudiciu material prin transferurile în scop personal a mijloacelor bănești în contul administratorului S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., alte achiziții în scopuri personale, la fel, și prin procurări de materiale în alte scopuri decât cele comune.
72. Cu privire la angajarea S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. la răspundere civilă delictuală, este de reținut că nici reclamantul, nici intervenientul principal nu au demonstrat legătura cauzală dintre contractul de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011 și încheierea contractelor de credit bancar, alte achiziții și transferuri de mijloace financiare, efectuate de către S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. ca persoană juridică independentă.
73. La caz, nici reclamantul, nici intervenientul principal nu au demonstrat că, în baza contractului de colaborare nr. 017 din 01 iunie 2011, pârâta nu a fost liberă și independentă să decidă referitor la contractarea creditelor bancare și referitor la cheltuielile efectuate de S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., în speță, nu s-a demonstrat că, pârâta ar fi cheltuit banii comuni ai părților contractante, ceea ce împiedică de a statua că reclamantul și intervenientul principal sunt îndreptățiți la repararea prejudiciului material pretins.
74. Pe cale de consecință, instanța de judecată statuează că, în speță, nu se constată întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale în acțiunile pârâtei.
75. Potrivit art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă ”*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale*”.

76. Din conținutul art. 131 alin. (1) Cod de procedură civilă rezultă că ”*Explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei*.”
77. Așa fiind, pretențiile înaintate de către reclamant și intervenientul principal nu pot fi admise de către instanță, decât dacă sunt dovedite de către aceștia. Instanța consideră că, în speța dedusă judecății, anume reclamantul și intervenientul principal cunosc mijloacele probatorii cele mai potrivite pentru a convinge instanța că el are dreptate și pentru a dovedi circumstanțele pe care își întemeiază poziția și pretențiile formulate împotriva pârâtului.
78. Se reține că, efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure cu probă veridică fără a suscita îndoieli.
79. Având în vedere circumstanțele speței, instanța de judecată consideră că, anume reclamantul și intervenientul principal au fost responsabili pentru furnizarea argumentelor sau a dovezilor care să justifice pretențiile formulate față de pârâtă și să conteste afirmațiile ultimei, instanța apreciază acest principiu de raționament juridic ca fiind unul care asigură o rezolvare echitabilă a speței dedusă judecății, iar pârâta nu a avut de făcut nici o dovadă atâta vreme cât nici reclamantul, nici intervenientul principal n-au dovedit, prin probele aduse, ca fiind credibile pretențiile sale.
80. Se reține că, în conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, ”*Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*”.
81. Din conținutul alin. (3) al art. 118 din Codul de procedură civilă, rezultă că ”*Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.”
82. Instanța de judecată conchide că, nici reclamantul, nici intervenientul principal nu au prezentat probe care să confirme circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea justă a cauzei și pe care își fundamentează pretențiile față de pârâtă.
83. Din conținutul art. 130 din Codul de procedură civilă reiese că, ”*Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea*

cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii."

84. Prin prisma normei citate, instanța de judecată apreciază insuficiente probele prezentate de către reclamant și intervenientul principal pentru justificarea pretențiilor sale.
85. Întreaga argumentație duce cu evidență la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul ***** și cererea de intervenție principală înaintată de intervenientul principal "RUCHIM" S.R.L. în procedura de restructurare, cu privire la încasarea datoriei și a prejudiciului material din contul S.C. "MEZHTRANS MOLDOVA" S.R.L. în beneficiul "RUCHIM" S.R.L. în procedura de restructurare ca fiind neîntemeiate.
86. În subsidiar, instanța de judecată reține un temei suplimentar de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul ***** împotriva S.C. "MEZHTRANS MOLDOVA" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și a prejudiciului material în beneficiul "RUCHIM" S.R.L. în proces de restructurare pentru lipsa dovezii interesului justificat al reclamantului.
87. Este de evidențiat că, la examinarea cererii de încetare a procesului, reclamantul ***** a confirmat instanței că a depus cererea de chemare în judecată în interes propriu, prin ce a justificat depunerea și semnarea cererii de chemare în judecată personal, deși a solicitat încasarea sumelor în beneficiul "RUCHIM" S.R.L. în proces de restructurare.
88. Din textul art. 69 alin. (1) din Legea Nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societăţile cu răspundere limitată, reiese că, "*Societatea trebuie să aibă unul sau mai mulţi administratori, care administrează societatea şi o reprezintă*."
89. În conținutul art. 71 alin. (1) din aceeași Lege, este reglementat că, "*Administratorul este în drept: b) să reprezinte fără procură societatea în raporturile cu organele statului, cu terţii şi în instanţele de judecată; c) să elibereze altor persoane mandat în numele societăţii*."
90. Având în vedere reglementările enunțate, instanța de judecată conchide că, reclamantul ***** urma să probeze pe parcursul examinării cauzei interesul propriu la înaintarea pretențiilor cu privire la încasarea sumelor în beneficiul "RUCHIM" S.R.L. în proces de restructurare.
91. Astfel, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul ***** a susținut că justifică interesul propriu pe cauza de față, având în vedere că este proprietarul companiei și este în interesul său propriu ca sumele revendicate prin acțiunea promovată să fie încasate în contul "RUCHIM" S.R.L. în proces de restructurare.
92. Cu privire la cel din urmă aspect, în mod prioritar, instanța de judecată consideră necesar să evidențieze că, asociatul societății cu răspundere limitată și societatea cu răspundere limitată sunt subiecte distincte și independente, pe cale de consecință, patrimoniul asociatului și patrimoniul societății cu răspundere limitată de asemenea este distinct. Așa fiind, încasarea unor sume în contul unei societăți cu răspundere limitată contribuie la

majorarea patrimoniului societății și nu a asociatului acesteia, ultimul având dreptul la repartizarea profitului net.

93. Se reiterează că, în privința ”RUCHIM” S.R.L. a fost intentat procesul de insolvabilitate.
94. Potrivit art. 43 din Legea Nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societăţile cu răspundere limitată ”*Asociatul beneficiază de drepturile stabilite de lege şi de actul de constituire, inclusiv dreptul: g) de a participa la repartizarea profitului net; h) de a obţine, în caz de lichidare a societăţii, valoarea unei părţi a patrimoniului acesteia rămas după achitarea cu creditorii şi cu salariaţii săi, proporţională părţii sale sociale*.”
95. Articolul 43 alin. (2), pct. 6), lit. d) din Legea insolvabilității Nr. 149 din 29 iunie 2012 ”*Creanţele chirografare se împart în ranguri şi se plătesc în următoarea consecutivitate: 6) creanţele chirografare de rang inferior care au următoarele clase: d) creanţele legate de rambursarea creditelor de capitalizare şi/sau împrumuturile unui asociat, acţionar sau membru al debitorului ori ale persoanelor afiliate sau interdependente şi alte asemenea creanţe*.”
96. În analiza normelor citate, având în vedere că față de ”RUCHIM” S.R.L. a fost intentat procesul de insolvabilitate, iar la moment se află în procedura de restructurare, reclamantul nu a demonstrat existența dreptului de a obține valoarea unei părți a patrimoniului, or societatea nu se lichidează, la fel, reclamantul nu a demonstrat că ar deține creanțe față de debitor rezultate din împrumutul asociatului.
97. Pentru considerentele care precedă, instanța de judecată apreciază că, reclamantul ***** a eșuat să demonstreze și să justifice propriul său interes prin acțiunea înaintă împotriva S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., cu privire la încasarea sumelor în beneficiul ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare.
98. În articolul 94 alin. (1) Cod de procedură civilă este reglementat că ” *Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.”
99. În conformitate cu art. 86 alin. (2) Cod procedură civilă ”*Persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanţa de judecată a acţiunilor de urmărire a creanţelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanţiilor acordate, a tranzacţiilor încheiate şi a actelor de transfer de proprietate, precum şi la atacarea hotărîrilor judecătoreşti adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat după examinarea cauzei, dar nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărîrii*.”
100. Ca parte căzută în pretenții, reclamantul ***** nu este îndreptățit la compensarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtei.
101. Ca parte căzută în pretenții, intervenientul principal ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare se obligă la plata taxei de stat la buget.

102. În conformitate cu art. 96 Cod procedură civilă, ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile*”.
103. Actele cauzei atestă că pârâta S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., în vederea asigurării dreptului la apărare, a contractat avocatul Crețu Radu-Cezar, astfel, se reține cu certitudine necesitatea adjudecării cheltuielilor de asistență juridică.
104. Instanța atestă că, cheltuielile de asistență juridică enunțate au fost realmente angajate și se dovedesc prin documentele de plată. (f.d. 217 Vol.II, f.d. 223 Vol. III, f.d. 105, Vol. IV)
105. Sub aspectul evaluării mărimii solicitate spre compensare, se conchide că, valoarea de 54000,00 lei nu corespunde criteriului de rezonabilitate.
106. Este de reținut că, la cerere nu s-a anexat o descifrare a timpului și volumului de lucru efectuat.
107. Astfel, instanța consideră necesară intervenirea în sensul micșorării valorii asistenței juridice acordate de la suma de 54000,00 lei la suma de 15000,00 lei, or categoria cauzei, raportată la practica judiciară a avocatului, denotă un grad de complexitate mai redus. Mai mult, în speță, întrebările juridice ridicate nu au un caracter nou şi dificil, nu au fost necesare aptitudini speciale, cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici.
108. Prin urmare, sub aspectul rezonabilității cheltuielilor de asistență juridică, valoarea revendicată este excesivă, ceea ce impune soluția expusă de modificare și se va încasa din contul reclamantului și a intervenientului principal cheltuielile de asistență juridică în mărime de 15000,00 lei.
109. În conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., intervenient accesoriu S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare, cu privire la încasarea datoriei și a prejudiciului material, ca neîntemeiată.

Se respinge cererea de chemare în judecată de intervenție principală înaintată de S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare împotriva S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L., intervenient accesoriu *****, cu privire la încasarea datoriei și a prejudiciului material, ca neîntemeiată.

Se încasează din contul S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 50000,00 lei (cincizeci mii lei, 00 bani), care se va plăti nu mai târziu de 6 luni din data pronunțării hotărârii, sau de la intrarea în vigoare a hotărârii în cazul contestării acesteia.

Se încasează din contul S.C. ”RUCHIM” S.R.L. în procedura de restructurare și ***** în beneficiul S.C. ”MEZHTRANS MOLDOVA” S.R.L. cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15000,00 lei (cincisprezece mii lei,00 bani).

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Russu Natalia**